

# Beweging als verbinding

Over de installatie Still Animals van Tuur Marinus

door Marnix Rummens

1.

In de installatie Still Animals van choreograaf en beeldend kunstenaar Tuur Marinus komen de fotoboeken van Eadweard Muybridge tot leven. Iconische fotoreeksen als de springende kat of de vliegende duif worden fysiek vertaald door naakte menselijke lichamen, die subtiel bewogen worden door gecamoufleerde performers. Maar in contrast met de analytische chronofotografie van Muybridge gaat er van de live installatie een haast auratische kwaliteit uit door een subtiel gebruik van licht en het vertraagde bewegingstempo. In het schemerduister ontstaat zo een intrigerend wezen dat tegelijk gecultiveerd en organisch overkomt, zowel fysieke en virtuele kenmerken heeft, in beweging is en ook stilstaat.

2.

Maar er is meer aan de hand. Want met momenten onthult het aanzwellende licht ook de verduisterde performers die de hoofdfiguur voortbewegen. Dan wordt het duidelijk dat de beweging niet enkel voortkomt vanuit het naakte lichaam, maar net het resultaat is van de complexe interactie tussen wezen en omgeving. Door ook die laatste zichtbaar te maken en te verpersoonlijken, suggereren de lichaamsconstructies van Still Animals een heel eigen kijk op de werkelijkheid. De passiviteit van de hoofdfiguur bevraagt niet alleen de grens tussen subject en object. Als we beweging zien als een teken van leven, subjectiviteit of *agency*, dan lijkt die bezieling in het universum van Still Animals ook de omgeving zelf te kenmerken.

3.

Anders dan bij een louter positieve benadering van de biologie die uitgaat van een autonoom lichaam, heeft Still Animals door zijn poëtica vooral oog voor verbondenheid. In een Darwiniaanse opeenvolging van vissen, vogels, viervoeters en mensfiguren worden beweging, evolutie en leven rechtstreeks in elkaars verlengde geplaatst. En wordt de toeschouwer deelachtig aan een beweging die hem herinnert aan zijn eigen oorsprong. En daar zijn het positieve en het negatieve, het tastbare en het indirect waarneembare, het heden en geschiedenis slechts tegenpolen die elkaar niet alleen beïnvloeden maar elkaar zelfs maken tot wat ze zijn. Of we onszelf nu beschouwen als mens of ontwikkeld zoogdier, in het universum van Still Animals is het lichaam geen gegeven, maar slechts het (steeds voorlopige) resultaat van een dynamiek die ons zowel overstijgt als verbindt.